

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”

(повне найменування вищого навчального закладу)

Кафедра менеджменту та оподаткування

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

Мігущенко Р.П.

(підпис)

“ ” 2015__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**НПП 1.2.2 Менеджмент і адміністрування
(Теорія організацій)**

(шифр і назва навчальної дисципліни)

галузь знань 0306 Менеджмент і адміністрування
(шифр і назва галузі знань)

напрямок підготовки 6.030601 „Менеджмент”
(шифр і назва напрямку підготовки)

спеціальність 6.03060101 „Менеджмент організацій і адміністрування”
(шифр і назва спеціальності)

6.03060104 „Менеджмент зовнішньо економічної діяльності”

6.0306010 «Інноваційний менеджмент»

Робоча програма навчальної дисципліни Менеджмент і адміністрування “Теорія організацій” для студентів
(назва навчальної дисципліни)
за напрямом підготовки 6.030601 „Менеджмент”, спеціальностями 6.03060101
„Менеджмент організацій і адміністрування”, 6.03060104 „Менеджмент зовнішньо
економічної діяльності”, 6.0306010 «Інноваційний менеджмент» „____” _____, 2015
року- 31 с.

кандидат економічних наук, доцент Лінькова О.Ю.

Розробники: (вказати авторів, їхні посади, наукові ступені та вчені звання)

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри менеджменту

Протокол від. “____” _____ 20__ року № ____

Завідувач кафедри менеджменту _____

(підпис) (Краснокутська Н.С.)
(прізвище та ініціали)
“____” _____ 20__ року

Схвалено методичною комісією вищого навчального закладу за напрямом підготовки
(спеціальністю) _____
(шифр, назва)

Протокол від. “____” _____ 20__ року № ____

“____” _____ 20__ року Голова _____ (_____)
(підпис) (прізвище та ініціали)

© _____, 2014 рік

© _____, 2014 рік

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань <u>0306 Менеджмент і адміністрування</u> (шифр і назва) Напрямок підготовки <u>6.030601 „Менеджмент”</u> (шифр і назва)	<u>Нормативна</u> (за вибором) Цикл професійної та практичної підготовки
Модулів – 2	Спеціальність (професійне спрямування): 6.03060101 „Менеджмент організацій і адміністрування” 6.03060104 „Менеджмент зовнішньо економічної діяльності” 6.0306010 «Інноваційний менеджмент»	Рік підготовки:
Змістових модулів – 2		1-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання: <u>Аналіз питання з теорії організацій</u> (назва)		Семестр
Загальна кількість годин - 144		3-й
		Лекції
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 6	Освітньо-кваліфікаційний рівень: <u>бакалавр</u>	16 год.
		Практичні, семінарські
		16 год.
		Лабораторні
		- год.
		Самостійна робота 96 год.
		Індивідуальні завдання: 24 год.
	Вид контролю: іспит	

Примітка. Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:
 для денної форми навчання – 0,5
 для заочної форми навчання –

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: формування сучасного, на основі системного підходу, світогляду щодо створення, функціонування й еволюції організації.

Завдання: забезпечення студентів знаннями про теорію та практику функціонування організацій у мінливих умовах сучасного ринкового соціально-економічного середовища, про регулювання процесів, які в них відбуваються у взаємозв'язку із зовнішнім середовищем;

вивчення основних організаційних теорій;

вивчення теоретико-методологічних засад створення й функціонування організацій;

засвоєння основних методичних підходів аналізу внутрішнього й зовнішнього середовища організацій;

набуття вмінь побудови організаційних структур організацій різних типів;

набуття навичок трансформації, створення іміджу й культури організацій.

Предмет дисципліни: загальні закономірності, принципи формування, функціонування та розвитку системи управління організацією; управлінські відносини.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- сутність основних понять та категорій теорії організацій та менеджменту;
- принципи та функції менеджменту;
- системи методів управління;
- зміст процесів та технологій управління;
- управлінські моделі та методи;
- основи теорії управління;
- історію розвитку теорії організацій;
- основи культури організацій;
- класифікацію структур управління.

вміти:

- працювати з монографічними, довідково-енциклопедичними, статистичними, електронними джерелами з соціально-економічної проблематики та менеджменту;
- володіти методикою розрахунків основних показників та використання методологічних інструментів з метою пізнання мінливих явищ та процесів, які впливають на стан організації;
- використовувати методологічні та методичні прийоми вивчення ефективності діяльності й проектування організацій;
- досліджувати й характеризувати різні види організацій, визначаючи їх переваги й недоліки;
- здійснювати порівняльний аналіз і формування різних типів організаційних структур;
- визначати чинники формування іміджу й культури організації;
- розробляти заходи з трансформації, як організації у цілому, так і її складових з урахуванням впливу факторів зовнішнього середовища.

3. Програма навчальної дисципліни

Модуль I Основні положення теорії організації

Тема 1. Методологічні засади теорії організації

- 1.1. Сутність поняття «організація». Закони організації.
- 1.2. Принципи організації.
- 1.3. Етапи розвитку організації.

Тема 2. Основні організаційні теорії та моделі

- 2.1. Організаційні теорії.
- 2.2. Еволюція теоретичних концепцій організації.
- 2.3. Основні моделі організації. Сучасна організаційна парадигма.

Тема 3. Організація як система

- 3.1. Формування системних уявлень: Платон, Аристотель, Кант, А. Сміт. Системний підхід.
- 3.2. Будова та класифікація систем.
- 3.3. Типологія організацій.

Тема 4. Організація як соціум

- 4.1. Соціальна організація і соціальна спільність.
- 4.2. Види соціальних організацій.
- 4.3. Механізм регулювання у соціальних системах.

Модуль II Організація як об'єкт дослідження

Тема 5. Організаційний процес

- 5.1. Організаційний процес.
- 5.2. Принципи управління.
- 5.3. Методи управління.

Тема 6. Самоорганізація

- 6.1. Природничо-наукові засади синергетики. Синергетична концепція самоорганізації.
- 6.2. Гнучкість організації.
- 6.3. Сталість організації.

Тема 7. Зовнішнє та внутрішнє середовище організації

- 7.1. Внутрішнє середовище організації.
- 7.2. Зовнішнє середовище організації.
- 7.3. Взаємозв'язок факторів зовнішнього та внутрішнього середовища організації.

Тема 8. Організаційне проектування

- 8.1. Організаційне проектування: сутність, етапи.
- 8.2. Методологія та технологія проектування організаційних форм управління.
- 8.3. Оцінка ефективності організаційних форм управління.

Тема 9. Культура організації

- 9.1. Зміст понять «культура» і «організаційна культура». Моделі організаційної культури.
- 9.2. Типологія організаційних культур.
- 9.3. Сучасна українська організаційна культура: джерела та основний зміст.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
л		п	лаб	інд	с.р.	
Модуль 1						
Змістовний модуль I. (1,7 кредити) Основні положення теорії організації						
Тема 1. Методологічні засади теорії організації	15	2	1	-	2	8
Тема 2. Основні організаційні теорії та моделі	16	2	2	-	2	8
Тема 3. Організація як система	16	2	2	-	2	8
Тема 4. Організація як соціум	15	2	1	-	2	8
Разом за змістовим модулем 1	62	8	6	-	8	32
Змістовний модуль II. (2,3 кредити) Організація як об’єкт дослідження						
Тема 5. Організаційний процес	17	2	2	-	3	8
Тема 6. Самоорганізація	17	2	2	-	3	8
Тема 7. Зовнішнє та внутрішнє середовище організації	15	1	2	-	3	8
Тема 8. Організаційне проектування	17	2	2	-	3	8
Тема 9. Культура організації	16	1	2	-	4	8
Разом за змістовим модулем 2	82	8	10	-	16	40
Усього годин	144	16	16	-	24	72
ІНДЗ				-	24	
Усього годин	144	16	32	-	24	72

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 9. Культура організації	2
	Разом	2

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	Змістовий модуль 1. Основні положення теорії організації	
1	Тема 1. Методологічні засади теорії організації	1
2	Тема 2. Основні організаційні теорії та моделі	2
3	Тема 3. Організація як система	2
4	Тема 4. Організація як соціум	1
	Разом Змістовий модуль 1.	6
	Змістовий модуль 2. Ефективність менеджменту	
5	Тема 5. Організаційний процес	2
6	Тема 6. Самоорганізація	2
7	Тема 7. Зовнішнє та внутрішнє середовище організації	2
8	Тема 8. Організаційне проектування	2
	Разом Змістовий модуль 2.	8
	Разом	14

7. Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття навчальним планом не передбачені

8. Самостійна робота

№	Вид самостійної роботи студента	Годин
1	Забезпечення аудиторних знань	24
2	Забезпечення семестрового контролю	15
3	Забезпечення індивідуальних завдань	24
4	Забезпечення НДРС	33
	Разом	96

8.1. Забезпечення аудиторних знань 24 години

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Методологічні засади теорії організації	2
2	Тема 2. Основні організаційні теорії та моделі	2
3	Тема 3. Організація як система	2
4	Тема 4. Організація як соціум	2
5	Тема 5. Організаційний процес	3
6	Тема 6. Самоорганізація	3
7	Тема 7. Зовнішнє та внутрішнє середовище організації	3
8	Тема 8. Організаційне проектування	3
9	Тема 9. Культура організації	4
	Разом	24

8.2. Забезпечення семестрового контролю 15 години

Модуль I Основні положення теорії організації

1. Сутність поняття «організація».
2. Закони організації.
3. Принципи організації.
4. Етапи розвитку організації.
5. Організаційні теорії.
6. Еволюція теоретичних концепцій організації.
7. Основні моделі організації.
8. Сучасна організаційна парадигма.
9. Формування системних уявлень: Платон, Аристотель, Кант, А. Сміт.
10. Системний підхід.
11. Будова та класифікація систем.
12. Типологія організацій.
13. Соціальна організація і соціальна спільність.
14. Види соціальних організацій.
15. Механізм регулювання у соціальних системах.

Модуль II Організація як об'єкт дослідження

16. Організаційний процес.
17. Принципи управління.
18. Методи управління.
19. Природничо-наукові засади синергетики.
20. Синергетична концепція самоорганізації.
21. Гнучкість організації.
22. Сталість організації.
23. Внутрішнє середовище організації.
24. Зовнішнє середовище організації.
25. Взаємозв'язок факторів зовнішнього та внутрішнього середовища організації.
26. Організаційне проектування: сутність, етапи.
27. Методологія та технологія проектування організаційних форм управління.
28. Оцінка ефективності організаційних форм управління.
29. Зміст понять «культура» і «організаційна культура».
30. Моделі організаційної культури.
31. Типологія організаційних культур.
32. Сучасна українська організаційна культура: джерела та основний зміст.

8.3. Забезпечення індивідуальних завдань - 24 години

Курсовий проект (реферат)

Теми рефератів з дисципліни «Теорія організації»

Модуль I Основи теорії організації

1. Аналіз необхідних і достатніх законів функціонування організації як системи
2. Аналіз принципів роботи організації і виявлення основних законів її діяльності
3. Закон самозбереження і боротьба ділових організацій за виживання
4. Закони і принципи організації і приклади вживання їх на практиці
5. Закони, які регламентують функціонування соціальних організацій
6. Вивчення адміністративної теорії організації в ВАТ "А"
7. Вивчення організації як системи управління на прикладі ТОВ "П"
8. Файоль і його принципи адміністрування
9. Акціонерне суспільство
10. Аналіз дії закону синергії на прикладі організації ВАТ "Х"
11. Взаємозв'язки теорії організації з іншими галузями наукового знання
12. Види організацій
13. Вибір мети організації, прогнозування розвитку
14. Визначення поняття "синергія". У чому його відмінність від поняття "цілісності".

15. Особливості онтогенезу і філогенезу соціальних організованих систем.
16. Характеристика "організації" як властивості матерії. Що таке "соціальний організм"?
Характеристика підприємства як господарської організації
17. Життєвий цикл організації і зміст його стадій
18. Закони другого рівня, які використовуються в соціально-економічних системах
19. Закони розвитку і аналізу організації
20. Значення і зміст теорії організації як життєдіяльності суспільства
21. Вивчення поняття і принципів закону композиції
22. Вивчення проблеми структурної інерції і орієнтири розвитку організації
23. Вивчення різних аспектів функціонування організації
24. Вивчення синергетичного ефекту як чинника конкурентоспроможності організації
25. Вивчення соціальних організацій
26. Вивчення теорії інститутів і інституційних змін
27. Вивчення функцій сучасної організації в різних управлінських концепціях
28. Вивчення функціонування організації, її взаємодія з діловим середовищем
29. Дослідження загальних рис підприємств і їх значення
30. Дослідження сучасних підходів до теорії організації
31. Місце управлінських функцій даного органу влади в системі суспільних функцій держави
32. Організаційні патології
33. Організаційні структури соціальної організації
34. Організація як відкрита система
35. Організація як процес: основні принципи
36. Основні проблеми організаційної поведінки
37. Основні властивості і види організацій майбутнього
38. Основні типи управління організаціями
39. Основні рівні організації складних систем
40. Перспективні напрями розвитку організацій
41. Перспективні форми організації
42. Методи управління в організації
43. Загальна теорія систем Л.Берталанфі
44. Організаційна теорія і моделі етапів розвитку організаційної науки
45. Особливості формування теорії організації як науки
46. Поняття, основні функції і види міжнародних організацій
47. Роль і місце А. А. Богданова в становленні науки про організацію.
48. Сучасні підходи до теорії організації
49. Сучасний підхід до визначення теорії фірм
50. Типи організації. Громадські організації, їх склад, функції, взаємодія.
51. Управління процесом організаційної трансформації
52. Поняття "Дерево мети"? "соціальна організація"? Суб'єктивне і об'єктивне в соціальній організації
53. Поняття "система"? Ролі, лідери і групи в соціальній системі. Методи дослідження і аналізу неформальної організації
54. Ефективність організації: поняття, суть, оцінка

Модуль II Аналіз діяльності підприємства

55. Аналіз діяльності підприємства з точки зору організаційної науки
56. Аналіз організації як складної системи на прикладі ЗАТ "А"
57. Аналіз організації як соціальної системи
58. Аналіз системи організації виробництва товару А на одному з виробничих відділень ТОВ "С".
59. Аналіз стану організації
60. Аналітичне дослідження організації
61. Дія зовнішнього ділового середовища на розвиток підприємства на прикладі АТ "Е"
62. Зовнішнє середовище прямої і непрямої дії
63. Використання законів теорії організації в компанії "Форд"
64. Дослідження діяльності, аналіз комунікаційної структури підприємства ТОВ "М"
65. Розгляд теоретичних і практичних аспектів вживання принципів і законів кібернетики в процесі управління організацією ТОВ "Б"
66. Ретроспективний аналіз організації ТОВ "Е"

- 67. Управління соціально-економічними системами на прикладі ЗАТ "М"
- 68. Управління змінами на прикладі ТОВ "Л"

Структура

- 69. Організаційні структури управління підприємством в умовах ринкової економіки
- 70. Аналіз структури організації в цілому, окремих її елементів, визначення слабких ланок і пошук шляхів вирішення організаційних проблем
- 71. Бюрократична теорія організації. Бюрократія і бюрократизм
- 72. Вибір типу організаційної структури управління
- 73. Аналіз і значення організаційних структур
- 74. Аналіз особливостей структури організації і проектування виробничо-диспетчерської служби
- 75. Принципи централізації і децентралізації в структурах управління
- 76. Аналіз структури організації в цілому, окремих її елементів, визначення слабких ланок і пошук шляхів вирішення організаційних проблем
- 77. Аналіз технологічної структури підприємства на прикладі ОАО "А" цехи по виробництву двигунів
- 78. Перспективи розвитку організаційних структур

Культура

- 79. Алгоритм проектування корпоративної культури в компанії ТОВ "А"
- 80. Діагностика і проблема зміни організаційної культури. Дослідження організаційної культури транспортної компанії "Т"
- 81. Організаційна культура. Поняття, структура і розвиток АТ «А»
- 82. Корпоративна культура. Стратегії і способи її формування
- 83. Розуміння чинників ефективності команди: чинник "лідер команди, чинник "групове мислення", чинник "процеси і процедури", чинник "зворотний зв'язок"
- 84. Поняття груп і їх значущість. Синтез формального і неформального в організації
- 85. Перетворення в організації
- 86. Принципи оптимізації діяльності людей
- 87. Типи і основні характеристики організацій поведінкового характеру. Ефективність групової діяльності, створення команди
- 88. Управління знаннями як основа розвитку організацій
- 89. Управління як мистецтво
- 90. Участь консультанта у формуванні організаційної культури
- 91. Ефективність групової діяльності, створення команди в ТОВ "Ч"

8.4. Забезпечення НДРС - 33 години

Основні напрямки проведення наукових досліджень:

- 1. Менеджмент як наука та мистецтво. Менеджмент в ХХІ столітті.
- 2. Менеджмент за умов інформаційної економіки.
- 3. Розвиток організаційної культури.
- 4. Синтетичні теорії в менеджменті.
- 5. Розвиток методів менеджменту.
- 6. Мистецтво комунікацій.
- 7. Самоменеджмент.
- 8. Управління знаннями.
- 9. Управління змінами.
- 10. Теорії організації.
- 11. Мотивація персоналу.
- 12. Актуальні проблеми менеджменту та шляхи їх вирішення.
- 13. Удосконалення процесу прийняття управлінських рішень.
- 14. Тенденції побудови організаційних структур.
- 15. Організаційні патології.
- 16. Групова динаміка.
- 17. Організаційна поведінка та шляхи її удосконалення.
- 18. Інформатизація бізнесу.

9. Індивідуальні завдання

Метою курсового проекту реферату є закріплення теоретичних знань про підходи і методики ефективного управління організацією шляхом комплексного аналізу її діяльності.

Визначення тематики. Курсовий проект реферат має бути присвячений вивченню та розробці однієї проблеми організації. Право вибору тематики курсового проекту належить студенту. Для полегшення отримання доступу до необхідної інформації пропонується враховувати інтереси керівництва підприємства у виконанні певних розробок або досліджень шляхом погодження з ним теми курсового проекту. Рекомендується вибирати тему, в якій студент найкращим чином орієнтується, або за якою вже проводилися дослідження і напрацьовано певний матеріал. Бажано передбачити розвиток цієї теми надалі, в рамках випускних робіт бакалавра та спеціаліста. Обравши тему проекту, необхідно проконсультуватися з викладачем і остаточно сформулювати тему. Приблизний перелік тем наводиться нижче.

Теми рефератів з дисципліни «Теорія організації»

Модуль I Основи теорії організації

1. Аналіз необхідних і достатніх законів функціонування організації як системи
2. Аналіз принципів роботи організації і виявлення основних законів її діяльності
3. Закон самозбереження і боротьба ділових організацій за виживання
4. Закони і принципи організації і приклади вживання їх на практиці
5. Закони, які регламентують функціонування соціальних організацій
6. Вивчення адміністративної теорії організації в ВАТ "А"
7. Вивчення організації як системи управління на прикладі ТОВ "П"
8. Файоль і його принципи адміністрування
9. Акціонерне суспільство
10. Аналіз дії закону синергії на прикладі організації ВАТ "Х"
11. Взаємозв'язки теорії організації з іншими галузями наукового знання
12. Види організацій
13. Вибір мети організації, прогнозування розвитку
14. Визначення поняття "синергія". У чому його відмінність від поняття "цілісності".
15. Особливості онтогенезу і філогенезу соціальних організованих систем.
16. Характеристика "організації" як властивості матерії. Що таке "соціальний організм"? Характеристика підприємства як господарської організації
17. Життєвий цикл організації і зміст його стадій
18. Закони другого рівня, які використовуються в соціально-економічних системах
19. Закони розвитку і аналізу організації
20. Значення і зміст теорії організації як життєдіяльності суспільства
21. Вивчення поняття і принципів закону композиції
22. Вивчення проблеми структурної інерції і орієнтири розвитку організації
23. Вивчення різних аспектів функціонування організації
24. Вивчення синергетичного ефекту як чинника конкурентоспроможності організації
25. Вивчення соціальних організацій
26. Вивчення теорії інститутів і інституційних змін
27. Вивчення функцій сучасної організації в різних управлінських концепціях
28. Вивчення функціонування організації, її взаємодія з діловим середовищем
29. Дослідження загальних рис підприємств і їх значення
30. Дослідження сучасних підходів до теорії організації
31. Місце управлінських функцій даного органу влади в системі суспільних функцій держави
32. Організаційні патології
33. Організаційні структури соціальної організації
34. Організація як відкрита система
35. Організація як процес: основні принципи
36. Основні проблеми організаційної поведінки
37. Основні властивості і види організацій майбутнього
38. Основні типи управління організаціями
39. Основні рівні організації складних систем
40. Перспективні напрями розвитку організацій
41. Перспективні форми організації
42. Методи управління в організації
43. Загальна теорія систем Л.Берталанфі
44. Організаційна теорія і моделі етапів розвитку організаційної науки
45. Особливості формування теорії організації як науки
46. Поняття, основні функції і види міжнародних організацій
47. Роль і місце А. А. Богданова в становленні науки про організацію.
48. Сучасні підходи до теорії організації
49. Сучасний підхід до визначення теорії фірм
50. Типи організації. Громадські організації, їх склад, функції, взаємодія.
51. Управління процесом організаційної трансформації
52. Поняття "Дерево мети"? "соціальна організація"? Суб'єктивне і об'єктивне в соціальній організації

53. Поняття "система"? Ролі, лідери і групи в соціальній системі. Методи дослідження і аналізу неформальної організації

54. Ефективність організації: поняття, суть, оцінка

Модуль II Аналіз діяльності підприємства

55. Аналіз діяльності підприємства з точки зору організаційної науки

56. Аналіз організації як складної системи на прикладі ЗАТ "А"

57. Аналіз організації як соціальної системи

58. Аналіз системи організації виробництва товару А на одному з виробничих відділень ТОВ "С".

59. Аналіз стану організації

60. Аналітичне дослідження організації

61. Дія зовнішнього ділового середовища на розвиток підприємства на прикладі АТ "Е"

62. Зовнішнє середовище прямої і непрямой дії

63. Використання законів теорії організації в компанії "Форд"

64. Дослідження діяльності, аналіз комунікаційної структури підприємства ТОВ "М"

65. Розгляд теоретичних і практичних аспектів вживання принципів і законів кібернетики в процесі управління організацією ТОВ "Б"

66. Ретроспективний аналіз організації ТОВ "Е"

67. Управління соціально-економічними системами на прикладі ЗАТ "М"

68. Управління змінами на прикладі ТОВ "Л"

Структура

69. Організаційні структури управління підприємством в умовах ринкової економіки

70. Аналіз структури організації в цілому, окремих її елементів, визначення слабких ланок і пошук шляхів вирішення організаційних проблем

71. Бюрократична теорія організації. Бюрократія і бюрократизм

72. Вибір типу організаційної структури управління

73. Аналіз і значення організаційних структур

74. Аналіз особливостей структури організації і проектування виробничо-диспетчерської служби

75. Принципи централізації і децентралізації в структурах управління

76. Аналіз структури організації в цілому, окремих її елементів, визначення слабких ланок і пошук шляхів вирішення організаційних проблем

77. Аналіз технологічної структури підприємства на прикладі ОАО "А" цехи по виробництву двигунів

78. Перспективи розвитку організаційних структур

Культура

79. Алгоритм проектування корпоративної культури в компанії ТОВ "А"

80. Діагностика і проблема зміни організаційної культури. Дослідження організаційної культури транспортної компанії "Т"

81. Організаційна культура. Поняття, структура і розвиток АТ «А»

82. Корпоративна культура. Стратегії і способи її формування

83. Розуміння чинників ефективності команди: чинник "лідер команди, чинник "групове мислення", чинник "процеси і процедури", чинник "зворотний зв'язок"

84. Поняття груп і їх значущість. Синтез формального і неформального в організації

85. Перетворення в організації

86. Принципи оптимізації діяльності людей

87. Типи і основні характеристики організацій поведінкового характеру. Ефективність групової діяльності, створення команди

88. Управління знаннями як основа розвитку організацій

89. Управління як мистецтво

90. Участь консультанта у формуванні організаційної культури

91. Ефективність групової діяльності, створення команди в ТОВ "С"

Завдання курсового проекту реферату:

Виявлення проблем організацій та ефективне їх вирішення.

Завдання виконавця курсового проекту

1 . Продемонструвати комплексне бачення проблем організації .

2 . Показати вміння використовувати сучасні методи аналізу літератури.

3 . Скласти пояснювальну записку, яка містить аналітичні висновки і рекомендації.

4 . Здійснити захист курсової роботи реферату.

10. Методи навчання

Метод – це головний інструмент педагогічної діяльності, лише з його допомогою виробляється продукт навчання, здійснюється взаємодія педагога й студента.

Методи навчання поділяються на загальні та спеціальні.

Загальні застосовуються у ВУЗі при вивченні різних навчальних предметів;

спеціальні – під час вивчення окремих дисциплін.

Класифікації методів навчання:

- за джерелом передачі та сприймання навчальної інформації – словесні наочні, практичні (С. Петровський, Є. Голант);
- за характером пізнавальної діяльності студентів – пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемне викладання, частково-пошуковий, дослідницький (І. Лернер, М. Скаткін);
- залежно від основної дидактичної мети і завдань – методи оволодіння новими знаннями, формування вмінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок (М. Данилов, Б. Єсіпов);
- методи усного викладу знань, закріплення навчального матеріалу, самостійної роботи учнів з осмислення й засвоєння нового матеріалу роботи із застосування знань на практиці та вироблення вмінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок (І. Харламов);
- класифікація з точки зору цілісного підходу до діяльності у процесі навчання – методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності; стимулювання й мотивація студента, контролю, самоконтролю, взаємоконтролю і корекції, самокорекції, взаємокорекції в навчанні (Ю. Бабанський).
- Ю. Бабанський виділив чотири групи методів навчання:

I ГРУПА – МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:

- **СЛОВЕСНІ МЕТОДИ** – розповідь-пояснення, бесіда, лекція.

Розповідь-пояснення використовується під час навчання студентів. За метою виділяються такі види розповіді: розповідь-вступ, розповідь-повість, розповідь-висновок. Ефективність зазначеного методу залежить від умінь педагога розповідати, дохідливості та доступності інформації, від поєднання його з іншими методами навчання.

Бесіда відноситься до найдавніших і найпоширеніших методів дидактичної роботи. Її майстерно використовував ще Сократ. Провідною функцією даного методу є мотиваційно-стимулююча. Бесіда – це діалог між учителем та учнем, який дає можливість за допомогою цілеспрямованих і вміло сформульованих питань спрямувати учнів на активізацію отриманих знань. Учені виділяють індуктивну та дедуктивну бесіду. Саме з допомогою їх педагог активізує діяльність студентів, ставлячи їм запитання для розмірковування, розв'язання проблемної ситуації.

Лекція служить для пояснення важкої та складної теми; її типовими ознаками є: тривалість запису плану та рекомендованої літератури, введення та характеристика нових понять, розкриття та деталізація матеріалу, завершальні висновки педагога, відповіді на запитання. Основне джерело в перерахованих методах – слово педагога. Мовна культура педагога – одна з важливих умов його професіоналізму.

Наочні методи – ілюстрація, демонстрація

Ілюстрація – допоміжний метод при словесному методі, її значення полягає в яскравішому викладенні та показі власної думки. Засоби ілюстрації (картинки, таблиці, моделі, муляжі, малюнки) є нерухомими, вони мають «оживити» в розповіді педагога.

Демонстрація характеризується рухомістю засобу демонстрування: навчальна телепередача або кіно-відеофільм чи його фрагмент; діюча модель, дослід.

- **ПРАКТИЧНІ МЕТОДИ:** досліди, вправи, навчальна праця. Лабораторні та практичні роботи, твори, реферати студентів

Ці методи не несуть нової навчально-пізнавальної інформації, а служать лише для закріплення, формування практичних умінь при застосуванні раніше набутих знань. Більшість людей активніше сприймають практичні методи, ніж словесні.

II група – методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

- **Індуктивні методи.** Термін «індукція» походить від латинського *inductio* – зведення, вид узагальнення, який пов'язаний із передбаченням спостережень та експериментів на основі даних досвіду. У практичній педагогіці індукція втілюється у принципі: від часткового до загального, від конкретного до абстрактного.

- **Дедуктивний метод**, як уважають учені-дидакти, активніше розвиває абстрактне мислення, сприяє засвоєнню навчального матеріалу на основі узагальнень.

III група – методи контролю (самоконтролю, взаємоконтролю), корекції (самокорекції, взаємокорекції) за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності:

- **репродуктивні методи** – відтворена репродукція як засіб повторення готових зразків або робота за готовими зразками, термінологічно вживається не лише в дидактиці, а й в творчій діяльності з розробки фінансових стратегій підприємства;

- **творчі, проблемно-пошукові методи** (М. Скаткін, І. Лернер) визначають порівняно вищий щабель процесу навчання, особливо. Проблема-пошукова методика, на відміну від репродуктивної, пояснювально-ілюстративної, має спиратися на самостійну, творчу пізнавальну діяльність студентів. Поняття «творчість» – це створення нового, оригінального, суспільно-цінного матеріального або духовного продукту.

На думку А. Макаренка, «те, що ми називаємо високою кваліфікацією, упевнене і чітке знання, вміння, майстерність, золоті руки, небалакучість і цілковита відсутність фрази, постійна готовність до роботи - ось що захоплює дітей найбільше».

Проблемний метод навчання наближений до творчості, він нібито стоїть на межі між репродукцією, розумовим формуванням і творчістю.

IV група - бінарні, інтегровані (універсальні) методи. П. Підкасистий, В. Паламарчук, В. Паламарчук за ступенем керівництва навчальною роботою поділяють методи на два види:

- **навчальна робота** під керівництвом педагога – самостійна робота у класі. До неї належать складання задач, самостійні письмові роботи. Елементи самостійної праці студентів об'єднуються з інструктуванням, допомогою педагога, у результаті чого студенти набувають навичок самостійності, закріплюючи індивідуальний стиль діяльності;
- **самостійна робота** студентів поза контролем педагога - самостійна робота вдома. Мова йде про домашні завдання - усні та письмові. Домашні завдання мають позитивний вплив на розумовий розвиток, виховання та самовиховання людини, сприяють виробленню навичок самостійної пізнавальної діяльності.

II GRUPA. МЕТОДИ СТИМУЛЮВАННЯ Й МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Їх можна поділити на дві підгрупи.

I підгрупа - методи **стимулювання інтересу до навчання**:

- **створення ситуації** інтересу при викладанні того чи іншого матеріалу (використання пізнавальних ігор, цікавих пригод, гумористичних уривків, перегляд навчальних телепередач, кінофільмів). Розвиток інтересу в студентів - це засіб активізації навчання, що сприяє кращому засвоєнню знань. Цікаво студентам - цікаво з ними і педагогу;

- **пізнавальні ігри** як метод набувають великого значення для стимулювання та формування інтересу до знань (ігри-подорожі, вікторини). Пізнавальні ігри можуть набувати характеру ролевих ігор, які користуються успіхом у студентів. У грі обов'язково повинні бути ведучі, виконавці, експерти, глядачі.

Різні види ігор містять у собі:

- пояснення фабули (змісту й умов гри);
- підготовку дійових осіб для виконання своїх ролей;
- підготовку студентів-експертів, ведучого.

У пробудженні та закріпленні інтересу до знань надійним спільником є гумор педагога, що спирається на його педагогічну етику, інтелект студентів та педагога.

- навчальні дискусії можуть викликати інтерес до предмета, коли вони вміло організовані;
- аналіз життєвих ситуацій викликає інтерес студентів як метод застосування теоретичних знань на практиці.

В умовах демократизації та гуманізації процесу навчання й виховання значну роль відіграють диференційований та індивідуальний підходи, ситуація успіху в навчанні для студента середнього рівня, що є стимулом для студентів, яким педагог допомагає вийти на вищий рівень навчальних досягнень, проводячи індивідуальні консультації, додаткові заняття.

II підгрупа - **методи стимулювання обов'язку й відповідальності**. Ідеальне навчання засноване лише на інтересі, без оцінок, щоденного оцінювання III. Амонашвілі.

Головне в цьому методі - привчити людину жити не тільки за стимулом «хочеться», а й за стимулом «треба», «необхідно»;

- роз'яснення мети навчального предмета - метод стимулювання, основним правилом якого є: «Це згодиться в житті», «Без цього не можна бути освіченою та культурною людиною», «У майбутньому це стане тобі необхідним»;

- вимоги до вивчення предмета (орфографічні, дисциплінарні, організаційно-педагогічні). Їх виконання привчає студентів до дисциплінованості, що є головним у використанні цих методів;

- заохочення та покарання в навчанні: оцінка студента за успіхи, усне схвалення та осуд педагога. Внутрішній закон кожного педагога - не користуватись антипедагогічними прийомами: виведення з уроку, виставлення негативної оцінки за поведінку, фізичне покарання.

III GRUPA. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ, САМОКОНТРОЛЮ, ВЗАЄМОКОНТРОЛЮ, КОРЕКЦІЇ, САМОКОРЕКЦІЇ ТА ВЗАЄМОКОРЕКЦІЇ

Реформування навчальних закладів відповідно до Закону «Про вищу освіту» передбачає реалізацію принципів гуманізації, демократизації освіти, методологічну переорієнтацію процесу навчання на розвиток особистості студента, формування його компетенцій.

Відповідно до цього змінюються й підходи до оцінювання навчальних досягнень студентів. Оцінювання має ґрунтуватись на позитивному принципі, що, насамперед, передбачає врахування рівня досягнень студента, а не ступеня його невдач.

Компетенція як педагогічна категорія - це загальна здатність, що базується на знаннях, досвіді, цінностях, здібностях, набутих завдяки навчанню. Отже, компетенція не зводиться тільки до знань і навичок, а належить до сфери складних умінь і якостей особистості.

Основними **групами компетенцій**, яких потребує сучасне життя, є:

- соціальні, пов'язані з готовністю брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень у суспільному житті, у врегулюванні конфліктів ненасильницьким шляхом, у функціонуванні й розвитку демократичних інститутів суспільства;

- полікультурні - стосуються розуміння несхожості людей, взаємоповаги до їхньої мови, релігії, культури тощо;
- комунікативні - передбачають опанування важливого в роботі та суспільному житті усного й писемного спілкування, оволодіння кількома мовами;
- інформаційні, зумовлені зростанням ролі інформації в сучасному суспільстві та передбачають оволодіння інформаційними технологіями, уміннями здобувати, критично осмислювати та використовувати різноманітну інформацію;
- саморозвитку та самоосвіти, пов'язані з потребою та готовністю постійно навчатися як у професійному відношенні, так і в особистому та суспільному житті;
- компетенції, що реалізуються у прагненні та здатності до раціональної продуктивної, творчої діяльності.

Компетенції є інтегрованим результатом навчальної діяльності студентів і формуються передусім на основі опанування змісту вищої освіти. Виявити рівень такого опанування покликане оцінювання.

Об'єктом оцінювання навчальних досягнень студентів є знання, уміння та навички, досвід творчої діяльності, емоційно-ціннісного ставлення до навколишньої дійсності.

Основними функціями оцінювання навчальних досягнень студентів є:

- контролююча, що передбачає визначення рівня досягнень окремого студента, (групи), виявлення рівня готовності до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу педагогу відповідно планувати та викладати навчальний матеріал;
- навчальна – зумовлює таку організацію оцінювання навчальних досягнень студентів, коли його проведення сприяє повторенню, уточненню та систематизації навчального матеріалу, удосконаленню підготовки студента (групи);
- діагностично-коригуюча, що допомагає з'ясувати причини труднощів, які виникають у студента під час навчання, виявити прогалини у знаннях і вміннях та корегувати його діяльність, спрямовану на усунення недоліків;
- стимулюючо-мотиваційна, що визначає тему, таку організацію оцінювання навчальних досягнень студентів, коли його проведення стимулює бажання покращити свої результати, розвиває відповідальність і сприяє змагальності студентів, формує мотиви навчання;
- виховна, що передбачає формування вміння відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю та самоконтролю, розвиток якостей особистості: працелюбності, активності, охайності тощо.

Проблеми контролю, корекції мають такі елементи:

- систему принципів вимог і правил;
- види контролю;
- зміст контролю за різними видами навчальної діяльності;
- нормативи бальної системи оцінювання.

Ця система спирається на загальнонавчальний дидактичний принцип міцності знань, умінь і навичок, який базується на таких вимогах:

- систематичність обліку та контролю;
- всеохопленість (усебічність, повнота) обліку та контролю;
- диференційованість (за окремим предметом) та індивідуальність (за стилем і формами контролю);
- об'єктивність оцінювання;
- урізноманітнення видів і форм контролю в діяльності педагога;
- єдність вимог до контролю з боку всього педагогічного колективу.

IV ГРУПА БІНАРНІ, ІНТЕГРОВАНІ (УНІВЕРСАЛЬНІ) МЕТОДИ НАВЧАННЯ.

Бінарні - подвійні, коли метод і форма зливаються в єдине ціле або два методи поєднуються в один. Ці методи вперше були прийняті та охарактеризовані у 20-ті роки А. Пінкевичем (1925).

У 50-х роках М. Верзілін дещо з інших позицій продовжив обґрунтування цієї категорії методів.

Український дидакт А. Алексюк класифікував цю групу названих іншими авторами методів за джерелом знань: словесні, наочні та практичні, об'єднавши їх за відповідними формами та визначивши чотири рівні їх застосування:

- на інформаційному, або догматичному, рівні словесна форма набуває бінарного характеру словесно-інформаційного методу;
- на проблемному, або аналітичному, рівні словесна форма набуває бінарного характеру словесно-проблемного методу;
- на евристичному, або пошуковому, рівні словесна форма набуває характеру словесно-евристичного методу;
- на дослідному рівні словесна форма набуває характеру словесно-дослідницького методу.

Поєднання наочного методу навчання з іншими методами дало можливість утворити наочно-ілюстративний метод, наочно-проблемний, наочно-практичний, наочно-дослідний.

Бінарна класифікація є найреальнішою в практичній дидактиці.

Інтегровані (універсальні) - це поєднання трьох-п'яти методів у єдине ціле під час організації навчання. Ці методи використовуються під час викладання інтегрованих навчальних курсу «Страховий менеджмент».

Методи навчання використовуються практично як сукупність одномоментних дій викладача - прийомів.

11. Методи контролю

Поточний модульний контроль рівня знань передбачає виявлення опанування студентом матеріалу лекційного модуля та вміння застосувати його для вирішення практичної ситуації і проводиться у вигляді письмового контролю (контрольна робота за білетами або тестування за вибором студента). Поточний контроль проводиться у письмовій формі двічі по закінченню кожного зі змістових модулів після того як розглянуто увесь теоретичний матеріал та проведені практичні завдання в межах кожного з змістовного модулю.

Контроль здійснюється і оцінюється за двома складовими: лекційна (теоретична) і практична частини (розрахункові завдання). Для цього білети для проведення поточного контролю мають два теоретичні запитання та розрахункове завдання. Може бути також використано тестове завдання - за вибором студентів.

Знання оцінюються за 5-бальною системою за національною шкалою (контрольна робота) або за системою оцінювання за шкалою ECTS (тестові завдання).

Проведення підсумкового контролю. Умовою допуску до заліку є позитивні оцінки з поточного контролю знань за змістовими модулями та захист розрахунково-графічного завдання.

За умов кредитно-модульної системи організації навчального процесу до підсумкового контролю допускають студентів, які набрали в сумі за всіма змістовими модулями більше 30% балів від загальної кількості з дисципліни (або більше 50% балів з поточного контролю за всіма змістовими модулями).

Іспит здійснюється в письмовій формі за екзаменаційними білетами, які містять два теоретичні питання і розрахункове завдання, або за підсумковим тестовим завданням (за вибором студента), що дає можливість здійснити оцінювання знань студента з усієї дисципліни «Страховий менеджмент».

Залікові відповіді за білетами оцінюються за 5-бальною системою за національною шкалою, тестові завдання – за 100-бальною системою оцінювання за шкалою ECTS. В обох випадках оцінки згідно з методикою переведення показників успішності знань студентів перекладаються у відповідну систему оцінювання.

Оцінювання знань за 5-бальною системою за національною шкалою:

Оцінку «відмінно» ставлять, коли студент дає абсолютно правильні відповіді на теоретичні питання з викладенням оригінальних висновків, отриманих і основі програмного, додаткового матеріалу та нормативних документів. При виконанні практичного завдання студент застосовує системні знання навчального матеріалу, передбачені навчальною програмою.

Оцінка «дуже добре». Теоретичні запитання розкрито повністю на основі програмного і додаткового матеріалу. При виконанні практичного завдання студент застосовує узагальнені знання навчального матеріалу, передбачені навчальною програмою.

Оцінка «добре». Теоретичні запитання розкрито повністю, програмний матеріал викладено у відповідності до вимог. Практичне завдання виконано взагалі правильно, але мають місце окремі неточності.

Оцінка «задовільно». Теоретичні запитання розкрито повністю, проте при викладанні програмного матеріалу допущені незначні помилки. При виконанні практичних завдань без достатнього розуміння студент застосовує навчальний матеріал, припускає помилки.

Оцінка «задовільно (достатньо)». Теоретичні питання розкрито неповністю, з суттєвими помилками. При виконанні практичного завдання студент припускається значної кількості помилок та зустрічається зі значними труднощами.

Оцінка «незадовільно». Теоретичні питання нерозкриті. Студент не може виконати практичні завдання, виявляє здатність до викладення думки на елементарному рівні.

Оцінка «незадовільно». Теоретичні питання нерозкриті. Студент не може виконати практичні завдання.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Існум

Поточне тестування та самостійна робота									Сума
Змістовий модуль №1				Змістовий модуль № 2					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	
11	11	11	11	11	11	11	11	12	100

T1, T2 ... T9 – теми змістових модулів.

Приклад за виконання курсового проекту (роботи)

Пояснювальна записка	Ілюстративна частина	Захист роботи	Сума
до 30	до 30	до 40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

13. Методичне забезпечення

ЕТАПИ РОБОТИ НАД курсовим проектом (рефератом)

1. Складання плану виконання курсового проекту

Виконання курсового проекту умовно можна розділити на кілька етапів. Студентам рекомендується розробити план - графік виконання стосовно змісту свого проекту і потім звіряти хід роботи над проектом з наміченими датами (див. Додаток А). При складанні плану - графіка виконання окремих етапів проекту повинні бути встановлені контрольні точки , тобто часові координати , відповідні необхідним термінами початку і завершення певних видів робіт. Графік є необхідною формою для контролю ходу виконання курсового проекту .

2. Формулювання проблеми

Формулювання і декомпозиція проблеми дослідження , а також завдань , пов'язаних з її рішенням є основоположним етапом виконання курсового проекту . У ході роботи необхідно досягти чіткого розуміння таких моментів: в чому полягає суть проблеми , що мало місце в минулому , чого слід очікувати в майбутньому і який характер співвідношень між змінними досліджуваного завдання . На основі отриманих результатів формується загальна схема курсового проекту і визначається напрямок всієї подальшої роботи.

Перший з питань, пов'язаних з формулюванням проблеми , нерідко полягає в її структуризації (декомпозиції) . Виконуючи цей етап , можна скористатися методом аналізу ієрархій , що представляє собою один з відомих підходів , які отримали широке визнання останнім часом (Додаток Б).

Важливе питання , що підлягає вирішенню на стадії формулювання проблеми , пов'язаний з визначенням ступеня її деталізації. Необхідно враховувати , по можливості , всі істотні фактори , але в той же час їх число не повинно бути надмірно великим. Після декомпозиції проблеми на відповідні частини і визначення бажаного ступеня деталізації можна перейти до етапу вибору методів рішень і збору даних. У багатьох випадках наявна про систему інформація відома з деяким ступенем невизначеності , що вимагає використання відповідних методів вирішення проблеми. По завершенню збору даних і вибору методів дослідження слід приступити до складання пояснювальної записки .

3. Оформлення пояснювальної записки:

1 . Курсовий проект повинен бути виконаний відповідно до вимог СТП ХДПУ з оформлення розрахунково- пояснювальних записок (Додаток В). Робота може бути віддрукована або розбірливо написана від руки. Обсяг розрахунково -пояснювальної записки не повинен перевищувати 25 сторінок друкованого тексту. Рекомендується виконувати пояснювальну записку у двох примірниках для можливої подальшої роботи з матеріалами курсового проекту . Роботи , написані нерозбірливим і важко читаним почерком , розглядатися не будуть.

2 . Виконання проекту здійснюється протягом семестру відповідно до розробленого графіку (див. Додаток А) . Потім пояснювальна записка здається керівнику на перевірку за два тижні до терміну захисту проекту . Всі зауваження керівника проекту повинні бути усунені до дня захисту .

3 . Пояснювальна записка повинна включати титульний лист , виконаний за встановленим зразком (Додаток Г) , і необхідні розділи : зміст ; вступ; основну частину ; висновок; список використаних джерел та літератури; додатки.

Пояснювальна записка повинна бути виконана в академічному стилі , який передбачає відсутність особистісних займенників (" я вважаю " , " моя точка зору " і т.д.) і зворотів типу : « розглянемо » , « а тепер звернемося » і т.п.

4 . На захисті студент коротко викладає суть виконаної роботи , а потім відповідає на запитання членів комісії. У ході захисту курсового проекту заповнюються листи оцінки курсової роботи (Додаток Д).

СТРУКТУРА І ЗМІСТ пояснювальної записки

Вступ

У вступі необхідно відобразити важливість і актуальність тематики курсового проекту . Слід дати опис суті поставленої проблеми і значення її вирішення для обраного підприємства . Вступ повинен також містити коротку характеристику організації (назва , сфера діяльності , вид підприємства , форма власності , кількість працівників , коротка історія розвитку) . Наприкінці введення слід сформулювати мету роботи .

1 . Аналіз проблеми

2 . Напрямки вирішення проблеми

Ця частина курсового проекту має бути присвячена обґрунтуванню певної методології вирішення проблеми організації.

висновок

У висновку слід підвести підсумки виконаної роботи , ще раз вказати , що входило в мети даної роботи і що було зроблено для реалізації цих цілей , які основні висновки впливають з результатів проведеного аналізу .

14. Рекомендована література

Базова

1.	Мильнер Б. З. Теория организации. Учебник. 2-е изд. — М., 1999.
2.	Смирнов Э. А. Основы теории организации. Учебное пособие для вузов. - М., 1998.
3.	Смирнов Э. А. Теория организации. Учебное пособие. — М., 2000.
4.	Теория организации. Учебник / Под ред. В. Г. Алиева. — М., 1999.
5.	Теория организации: Учебник для вузов / Г.Р. Латфуллин, А.В. Радченко. – СПб.: Питер, 2003. – 400 с.

Допоміжна:

1.	Назва підручників, навчальних посібників, методичних вказівок, каталог інформаційного і матеріального забезпечення
2.	Основна
3.	Бурганов Л.А. Теория управления. – М.: Инфра-М, 2010. – 139 с.
4.	Иванова Т. Ю., Приходько В. И. Теория организации. — СПб.: Питер, 2008. — 269 с.
5.	Мильнер Б. З. Теория организаций. — М.: Инфра-М, 2008. — 336 с.
6.	Смирнов Э. А. Основы теории организации. Учебное пособие для вузов. - М., 2010.
7.	Теория организации. Учебник / Под ред. В. Г. Алиева. — М., 2011.
8.	Теория организации: Учебник для вузов / Г.Р. Латфуллин, А.В. Радченко. – СПб.: Питер, 2011. – 400 с.
9.	Допоміжна
10.	Акбердин Р. З., Кибанов А. Я. Совершенствование структуры, функций и экономических взаимоотношений управленческих подразделений предприятий при формах хозяйствования. Учеб- ное пособие. — М., 1993.
11.	Акофф Р. Планирование корпорации будущего. — М., 1985.
12.	Акофф Р., Эмери Ф. О целеустремленных системах. Пер. с англ. Г. Б. Рубальского. — М., 1974.
13.	Антоногов Ю. Г. Размышления об эволюции материи. — М., 1976.
14.	Антонюк С. Социальное проектирование. — М., 1978.
15.	Бабицкий А.Ф. Методологія аналізу економічних процесів і управління.- Навч. Посіб. – К.: МАУП, 2003. – 128 с.
16.	Белый М. И., Приходько В. И. Промышленная кибернетика. — Ульяновск, 1992.
17.	Беляев А. А., Короткое Э. М. Систематология. Учебник / Под ред. Э. М. Короткова. - М., 2000.
18.	Бешелев С. Д., Гурвич Ф. Г. Математико-статистические методы экспертных оценок. — М., 1974.
19.	Богданов А. А. Тектология. Всеобщая организационная наука. В 2 кн. - М., 1989.
20.	Бурков В. Н., Кондратьев В. В. Механизмы функционирования организационных систем. — М., 1991.
21.	В поисках нового мировидения: И. Пригожий, Е. и Н. Рерихи. — М., 1991.
22.	Вагнер Г. Исследование операций. Пер. с англ. Б. Т. Вавилова. — М., 1972.
23.	Варнеке Х.-Ю. Революция в предпринимательской культуре. Фрактальное предприятие. — М., 1999.
24.	Винер Н. Кибернетика, или Управление и связь в животном и машине. Пер. с англ. / Под ред. Г. Н. Поварова. — М., 1983.
25.	Вир С. Кибернетика и управление производством. Пер. с англ. — М.: Наука, 1965.
26.	Виссема Г. Менеджмент в подразделениях фирмы. — М., 1996.
27.	Виханский О.С. Наумов А.И. Менеджмент. – М.: Гардарики, 1998.- 528 с.
28.	Виханский О.С. Стратегическое управление: Учебник.- М.: Гардарики, 1998.-296с.
29.	Дафт Р. Л. Менеджмент. - СПб., 2001.
30.	Джонсон Р., Каст Ф., Розенцвейг Д. Системы и руководство. Пер. с англ. / Под ред. Ю. В. Гаврилова. — М., 1971.
31.	Добкин В. М. Системный анализ в управлении. — М., 1984.
32.	Дружинин В. В., Конторов Д. С. Проблемы системологии (проблемы теории сложных систем). — М., 1976.

33.	Дэвид Бодди, Роберт Пэйтон Основы менеджмента. – СПб., 1999. – 816 с.
34.	Забелин П. В. Основы корпоративного управления концернами. - М., 1998.
35.	Игнатьева А. В., Максимцев М. М. Исследование систем управления. Учебное пособие для вузов. — М., 2000.
36.	Короткое Э. М. Исследование систем управления. Учебник. — М., 2000.
37.	Кунц Г., О'Доннел С. Управление: системный и ситуационный анализ управленческих функций. Пер. с англ. В 2 т. — М., 1981.
38.	Кучин Б. Л., Якушева Е. В. Управление развитием экономических систем: технический прогресс, устойчивость. — М.: Экономика, 1990.
39.	Лагоша Б. А. Методы и структуры совершенствования организационных структур. — М., 1988.
40.	Лафта Дж. К. Эффективность менеджмента организации. Учебное пособие. — М.: Русская деловая литература, 1999.
41.	Лосев А. Ф. Платон. Аристотель. — М., 1993.
42.	Лотман Ю. М. Беседы о русской культуре. — СПб, 1994.
43.	Льюис Р. Д. Деловые культуры в международном бизнесе. От столкновения к взаимопониманию. Пер. с англ. — М., 1999.
44.	Менеджмент организации. Учебное пособие / Под ред. З. П. Румянцевой и Н. А. Саломатина. — М., 1995.
45.	Мескон М. Х., Альберт М., Хедоури Ф. Основы менеджмента. Пер. с англ. — М., 1997.
46.	Мильнер Б. З., Евенко Л. И., Раппопорт В. С. Системный подход к организации управления. — М., 1983.
47.	Могилевский В. Д. Методология систем: вербальный подход. — М., 1999.
48.	Моисеев Н. Н. Люди и кибернетика. — М., 1989.
49.	Морозов В. П., Дымарский Я. С. Элементы теории управления ГАП: математическое обеспечение. — Л., 1984.
50.	Негайцэ К. Применение теории систем к проблемам управления. Пер. с англ. / Под ред. С. А. Орловского. — М., 1981.
51.	Новіков Б. В., Сініок Г. Ф., Круш П. В. Основи адміністративного менеджменту: Навч. посіб. — К.: Центр навчальної літератури, 2004. — 560 с
52.	Обер – Крие Дж. Управление предприятием: Пер. С фран. – М.: Сиринг, 1997. – 257 с.
53.	Оптнер С. Л. Системный анализ для решения деловых и промышленных проблем. Пер. с англ. — М., 1969.
54.	Организационное поведение. Учебник для вузов / Под ред. проф. Э. М. Короткова и проф. А. Н. Силина. — Тюмень, 1998.
55.	Организация работы с документами / Под ред. В. А. Кудряева. — Учебник. — 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Инфра-М, 2001. — 592 с.
56.	Перегудов Ф. И., Тарасенко Ф. П. Введение в системный анализ. — М., 1998.
57.	Платон. Диалоги. Пер. с древнегреческого. — Харьков, 1999.
58.	Постон Т. Теория катастроф. Пер. с англ. — М., 1980.
59.	Пригожий И. А. Организация: системы и люди. — М., 1983.
60.	Силин А. Н., Резник С. Д., Чаплина А. Н. и др. Организационное поведение. Учебник для вузов / Под ред. проф. Э. М. Короткова и проф. А. Н. Силина. — Тюмень, 1998.
61.	Системный анализ и структуры управления / Под ред. В. Г. Шорина. — М., 1975.
62.	Стефан П. Робінс., Девід А. ДеЧенцо Основи менеджменту. Пер з англ. – К.: Основи – 2002. – 671 с.
63.	Уемов А. И. Системный подход и общая теория систем. — М., 1978.
64.	Управление организацией. Учебник / Под ред. А. Г. Поршнева. — М., 1999.
65.	Философия и методология науки. Учебное пособие / Под ред. В. И. Купцова. - М., 1996.
66.	Франчук В. И. Основы построения организационных систем. — М., 1991.
67.	Франчук В. И. Основы современной теории организации. — М.: Институт организационных систем, 1995.
68.	Фромм Э. Психоанализ и этика. — М., 1998.
69.	Хаммер М., Чампи Дж. Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе. Пер. С англ.. – СПб.: Издательство С. – Петербургского университета, 1997. – 332 с.
70.	Чорна М. В. Проектний аналіз. — Х.: Консул, 2003. — 228 с.
71.	Шихирев П. Н. Введение в российскую деловую культуру. Учебное пособие. — М., 2000.

Інформаційні ресурси

Сервер Верховной Рады Украины. www.rada.gov.ua/	http://www.cfin.ru/press/management/ (теми 1, 2, 4, 5, 8)
ЛигаБизнесИнформ. www.liga.net/	http://www.iteam.ru/publications/strategy/ (теми 1, 4)
Нормативные акты Украины. www.nau.kiev.ua/	http://www.marketing.spb.ru/lib-research/ (теми 1, 2)
Налоги и бухгалтерский учет. basa.tav.kharkov.ua/	http://www.cfin.ru/press/marketing/ (теми 2, 3, 4, 5)
Право. Украина. www.legal.com.ua/cgi-bin/matrix.cgi/pravo.html	http://www.iteam.ru/publications/marketing/ (теми 2, 3)
Украинское право. www.ukrpravo.com/	http://www.research.rbc.ru/ (теми 2, 3)
http://www.dist-cons.ru (тема 7)	http://www.cfin.ru/finanalysis/ (теми 6, 9)
http://management.com.ua/finance (тема 9)	http://www.cfin.ru/consulting/ (тема 7)
http://www.rcb.ru (тема 9)	http://www.cfin.ru/itm/kis/ (тема 7)
http://management.com.ua/hrm (тема 8)	http://www.altrc.ru (тема 7)